

Överklagan av Naturvårdsverkets beslut.

Ärende nr NV-04436-13 och NV-04437-13

Fredriksdal 2013-10-19

Till
Förvaltningsrätten i Stockholm
115 76 Stockholm

Från
Lotin AB 5563990778
Möbelvägen 17
57175 Fredriksdal
info@lotin.se
Tel. 0380 26164 070 5651444

För kännedom
Advokat Sture Larsson

Överklaga är uppdelad i två delar och berör båda besluten då de är likalydande i sin utformning.

Den första delen berör de rigorösa användarvillkor som gör samtliga vildsvinsfällor i det närmaste omöjliga att använda.

Den andra delen berör rena sakfel i texten, vilket rimligen borde gått att lösa utan att blanda in Förvaltningsrättens jurister.

Bakgrund.

Det är inte första gången som detta ärende avgörs av Förvaltningsrätten, förra gången så dömdes Naturvårdsverket att typgodkänna **exakt samma** fällor L114 och L115 för räv och grävling vilket verket sedan överklagade ända till Regeringsrätten utan resultat.

När Förvaltningsrättens dom till slut vunnit laga kraft så vägrade tjänstemännen vid NV att skriva ut handlingarna i två månader, med hänvisningen att ”**om Förvaltningsrätten typgodkänt fällorna så kan de också skriva ut typgodkännandet**”

Att besluten kring vildsvinsfällor ständigt förhalats beror med stor sannolikhet på att ett antal enskilda tjänstemän har behandlat ärendet ur en personlig synvinkel, där just vildsvin och den mycket attraktiva samt lönsamma nöjesjakten på dessa ska skyddas med alla medel.

Det skrämmande är att dessa personer har tillåtit att förhålla ärendet i 53 månader, utan att deras överordnade har reagerat och gjort slut på detta maktmissbruk.

Med tanke på ovan nämnda omständigheter, så skulle undertecknad uppskatta om Förvaltningsrätten kunde behandla ärendet skyndsamt.

Inte minst med tanke på den situation som råder vad det gäller vildsvinsplågan i landet, och det faktum att de jägare som så envist har motarbetat vildsvinsfällor har nu tappat greppet över situationen och vildsvinstammen ökar okontrollerbart.

Överklagan Del 1.

För att den som inte är insatt i problematiken ska förstå vad saken handlar om, så är skillnaden mellan dagens typgodkända räv/grävlingfällor och vildsvinsfällor uppställda i listan här nedan.

Det bör upprepas att det handlar om L114 och L115 som i dagsläget har två typgodkännanden vardera.

Det första typgodkännandet kom 2011-03-23 Bil. 1-2 och var ett resultat av Förvaltningsrättens dom 2010-08-30 Bil. 3

Det andra typgodkännandet som nu överklagas har samma typ nr. L114 och L115 som de tidigare men har rigorösa villkor för användning. Bil. 4-5.

Det blir en paradox när man läser de båda tillstånden och försöker förstå hur det senaste tillståndet ska gå att tillämpa i praktiken, vid skrivbordet går det hitta på vilka juridiska krumbukter som helst men det ter sig tämligen meningslöst att hitta på regler som inte går att efterleva i praktiken.

Försök t.ex. att komma på någon sorts mat som enbart lockar räv och grävling.

Svaret är att sådan mat inte existerar, laddar man för räv/grävling så fångar fällorna vildsvin också.

Frågan är om vi ska förbjuda alla fällor därför att djuren inte kan hålla reda på vilka fällor som de får besöka, eller ska vi anpassa fällorna så de klarar att fånga vilka djur som helst utan att skada dem.

Lotin AB har valt att göra det senare, vår grundtanke med en fälla är att alla djur som har den fysiska storleken för att ta sig in i fällan ska också kunna göra detta utan att skadas.

Vid ett skrivbord kan man hitta på de mest fantastiska regler för djurens välbefinnande, men när reglerna ska tillämpas i praktiken så blir det problematiskt.

Skillnaden i användarvillkoren för Lotin L114 och L115 är följande.

- 1 Vildsvin. Får endast användas från 1á Sept-30é April.
Räv/Grävling. Får användas året runt för årsunge av Räv/Grävling
- 2 Vildsvin. Får endast gillras två timmar före solens nedgång till en timme före solens uppgång.
Räv/Grävling. Fällor för Räv/Grävling får stå gillrade dygnet runt.
- 3 Vildsvin. Ska avgillras manuellt en timme före solens uppgång.
Räv/Grävling Fångstmannen avgillrar när det passar honom själv.
- 4 Vildsvin. Endast oförädlad vegetabiliskt foder får användas.
Räv/Grävling. Här får man i stort sett lägga in vad som helst i fällan.
- 5 Vildsvin. Ingångshålets höjd får maximalt vara 55cm.
Räv/Grävling. Ägaren väljer själv höjden på luckan. (vid helt öppet är det 1m)
- 6 Vildsvin. Fällan ska ha elektronisk larmanordning som kan väcka fångstmannen på natten.
Räv/Grävling. Inga larm krävs för användande av fällan.
- 7 Vildsvin. Vittjning ska ske senast två timmar efter att larmet har gått.
Räv/Grävling. För nattaktiva djur som dessa, ska fällorna vittjas på morgonen var 24é timme.
- 8 Vildsvin. Användaren ska kontrollera larmets funktion regelbundet.
Räv/Grävling. Det finns troligen inget larm att kontrollera.

Från Lotin AB önskar vi följande ändringar av dessa användarvillkor.

1. Fällfångst av vildsvin ska följa jakttabellen på samma sätt som vid jakt.

För övriga djurarter så gäller jakttabellen för både jakt och fällfångst, så varför ska jakttabellen gälla för räv/grävling men inte för vildsvin då vi talar om ett och samma fångstredskap.

Årsunge av vildsvin får jagas året runt på samma sätt som årsunge av räv och grävling, och då ska detta även gälla för fällor, självfallet så ska alla jaktformer och djurarter stå lika inför lagen.

Vildsvin har ingen fast reproduktionsperiod detta styrs av väderleken, med en gynnsam vinter så kan en sugga få två kullar på 12 månader och dessa födslar kan inträffa när som helst under denna period.

Således går det inte säga att vildsvinsfällor inte får användas under en viss tidsperiod av hänsyn till vildsvinens reproduktionsperiod då detta sker kontinuerligt över årets alla månader.

Vildsvin klassas som skadedjur av EU, och är en djurart som redan har utrotats två gånger av en mycket god anledning.

Nu är vildsvinen återinplanterade för andra gången och de håller redan på att ta över den svenska faunan helt och hållet, samtidigt som redskapen för att stoppa denna utveckling bromsas av starka krafter som har nöjesjakt och ekonomiska intressen i dessa skadedjur.

Det är orimligt att sätta tidsbegränsningar för användandet av skadedjursfällor, om Naturvårdsverket enbart har djurens bästa för ögonen så kan de börja med att sätta samma regler för råttfällor.

2. Fällorna ska kunna laddas dygnet runt, precis som reglerna säger för övriga fångstredskap.

Att vildsvinsfällor inte får stå laddade dygnet runt förklarar NV med att det ökar risken för bifångst. Nu är saken den att fällorna är redan typgodkända för räv och grävling som i så fall är kandidaterna för dessa bifångster, och då finns det inga argument kvar för att vidhålla detta påstående.

3. Fällorna ska avgillras när fångstmannen så önskar, i enlighet med gällande lagstiftning.

En fälla som får ny vittring av människa två ggr/dygn fångar inga djur, fällan kan möjligtvis fånga en utsvulten skabbräv men den fångar aldrig ett fullt friskt vilt.

4. Det ska vara fångstmannens fria val att använda de beten som lagstiftningen tillåter.

Det finns i stort sett inga regler för vad som får läggas som bete i andra fällor, vanliga beten som används i fällor är rotfrukter, div. sädeslag, honung, ägg, frukter, fisk, kadaver, sötsaker mm. Laddar man fällan med oförädlad vegetabiliskt foder så fångar den enbart grävling och vildsvin, men laddar man fällan med kött för räv och grävling så kommer det gå in massor med vildsvin.

Naturvårdsverket hänvisar till Jaktförordningen bil. 5 som inte tillåter icke selektiva fångstredskap.

Med förklaringen ovan så inser nog flertalet av läsarna att selektiva fällor inte går att tillverka, och då får man vända på problemet och typgodkänna fällorna för de djurarter som kan tänkas gå in i stället.

5. Det ska vara fångstmannens avgörande och aktuella bedömning som styr luckornas höjd.

Räv/grävling fällor i liknande storlek t.ex. L57-L63 m.fl. får ha 60-70cm i öppningshöjd. Bil. 6. 1-7 Våra L114 och L115 i räv/grävling utförande får vara fullt öppna, och då bör vildsvin få samma mått.

Naturvårdsverket har en begränsning på djurens ålder till ettåringar, vilket vi motsätter oss.

L114 och L115 är byggda för att klara fullvuxna vildsvin på flera hundra kilo och det fångades också vuxna djur i våra fällor vid testet som SVA genomförde.

I vår ansökan från 2009-01-18 står det att snubbeltråden kan placeras så att fällan blir selektiv och enbart fångar vuxna vildsvin Bil. 7 sid 1

SVA:s projektledare för testerna Torsten Mörner tillika Svenska Jägareförbundets ordförande, skrev en projektplan för griskultingar trots att vi ansökt om typgodkännande för vuxna djur.

Torsten JO anmäldes av undertecknad under pågående test och fälldes senare av JO för jäv, tyvärr var det ytterligare en rad personer i samma jävsituation men detta togs inte upp av JO. Bil. 8

Med dagens lagstiftning så kan man använda vilken gammal rävfälla som helst för att fånga vuxna vildsvin, när fångstmannen får en bifångst av vildsvin så är det bara att åberopa 28§ i Naturvårdsverkets egen författning. Titta i bilaga 6 vissa av dessa används flitigt för vildsvin.

Frågan är om vi vill ha en utveckling, där fällor som är byggda för fullvuxna vildsvin blir stoppade. I stället kan fångstmannen bygga gamla modeller av rävfällor, som laddas för räv men som kommer fånga vuxna vildsvin som bifångst, som med hjälp av 28§ NV:s Författning kan avlivas helt lagligt.

6. Om en fångstman ska ha elektronisk larmanordning eller ej ska vara hans personliga val.

Detta är inget som en myndighet ska styra över, dessutom så diskrimineras de fångstmän som inte har täckning av mobilnätet på sina marker, de kan inte använda sina fällor för vildsvin men det är helt ok att sätta ut samma fällor för räv och grävling och vittja dem manuellt var 24é timme.

Den sortens utrustning som NV kräver ska kunna väcka en sovande fångstman, och någon sådan utrustning finns mig veterligen inte att tillgå på den öppna marknaden i dagsläget.

Eftersom det i dagsläget finns omkring 2000 aktiva vildsvinsfällor ute i landet och dessa fällor har samma krav på larmanordningar som våra, så kan man ställa sig frågan hur dessa används när en fungerande elektronik för ändamålet inte finns att tillgå.

7. Vittjning av fällan ska följa gällande lagstiftning som reglerar övervakning för övriga fällor.

Det finns ingen anledning att ge vildsvin en särställning i detta avseende, det har också visat sig i fält att de fångade vildsvinen betar sig lugnt när man betraktar fällorna på avstånd.

Vildsvin, räv och grävling är nattaktiva djur och då ska fällorna enligt gällande lagstiftning vittjas på morgonen med 24 timmars intervall, fällor för t.ex. mink som är ett dagaktivt djur ska vittjas morgon och kväll med 12 timmars intervall.

Personligen är jag av den åsikten att de flesta nattaktiva djur är mer eller mindre dagaktiva också, och då får det anses vara humant att samtliga djurarter hamnar under samma 12 timmars regel.

Likaså bör multifällor som är avsedda för flera djurarter, automatiskt hamna i en 12 timmars regel.

Den information som vi på Lotin AB lämnar till våra kunder ang. vittjning i våra övriga fällor, är att oavsett vad lagstiftningen säger så ska fällorna vittjas minst morgon och kväll, är fällorna laddade vid extrema väderleksförhållanden (kyla/värme) så ska intervallen ökas till minst tre gånger/dygn.

8. Denna text har ärligt talat inte i ett tygodkännande att göra.

I den mån fångstmannen använder elektronisk övervakning av fällorna, så ska utrustningen givetvis kontrolleras manuellt eller elektroniskt med samma intervall som gäller vid manuell vittjning.

Naturvårdsverkets Tillägg:

Naturvårdsverket skriver en rekommendation att L114 och L115 ska målas invändigt för att minska risken för frysskador vintertid.

Denna text vill vi ha struken ur tygodkännandet med följande förklaring.

Djuren lever i naturen och de har långt innan de hamnar i våra fällor fått erfara vad som händer om man lägger tungan mot något som är starkt nerkyllt.

Om detta varit ett problem så skulle både Naturvårdsverket och vi blivit uppringda av användare som råkat ut för detta under de 20 år som vi tillverkat och sålt fällor av metall.

De förändringar som Lotin AB vill få till stånd i villkor nr 1-8 följer allmän gällande lagstiftning för fällfångst. Med reservation för villkor i nr. 7 så kan hela texten med villkor 1-8 strykas ur tygodkännandet utan att göra några nya tillägg. Om rätten vill sänka från 24 till 12 timmar i villkor nr.7 så har Lotin AB inga invändningar mot detta beslut.

Naturvårdsverkets syn på djurs lidande:

27§ Jaktlagen säger att man inte ska utsätta djur för onödigt lidande, och man får inte utsätta människor och egendom för fara.

När det kommer till vildsvinsjakt med vapen så är bedömningen av lidande mycket generös, sedan har Naturvårdsverket i det närmaste satt noll tolerans när det gäller samma vildsvins lidande i fällor. Vid eftersök av skadskjutna vildsvin utsätts både hundar och hundförare för fara, då vildsvinen inte alltid flyr utan går till attack mot sina förföljare med en så kallad ”metkroks manöver”.

Vid fällfångst av samma vildsvin så utsätts varken egendom (hunden) eller fångstmannen för fara, då hela förloppet sker inne i fällan under kontrollerade former.

Lidande vid fällfångst betecknas på följande sätt:

Enligt gällande lagstiftning ska en räv/grävling fälla vittjas minst var 24 timme, men en vildsvinsfälla ska vittjas senast 2 timmar efter att det elektroniska larmet signalerat fångst.

Naturvårdsverket har tydligen den uppfattningen att vildsvin börjar lida så fort luckan har slagit igen, och rävar lider inte alls och kan sitta ett dygn i fällan utan att Naturvårdsverket ser det som konstigt.

Vår ståndpunkt från Lotin AB är att ett djur måste skadas fysiskt innan man kan påstå att djuret lider, det kan således inte betecknas som lidande att ett djur sitter instängt i en fälla i 12-24 timmar.

Naturvårdsverket kräver dessutom att det fångade djuret inte ska kunna skada sig i fällan, för att fångstmannen ska ha möjligheten att frisläppa djuret oskatt vid ankomsten.

Eftersom det rimligen kan fastslås att djuren inte skadar sig i fällan, så ställer vi oss frågan hur Naturvårdsverket kan påstå att vildsvinen lider så pass att de måste släppas ut inom två timmar.

Det finns ingen rimlig anledning att sätta något annat än en tolvtimmarsregel för våra vildsvinsfällor, med det tillägget att intervallen ska halveras till sex timmar vid extrema väderleksförhållanden.

Naturvårdsverket påstår också att det skulle vara ett särskilt stort lidande, om kulingarna skulle bli skilda från suggan i några timmar eller för evigt.

Självklart så ställer man sig frågan vad som är problemet, för varken vildsvinen utanför eller inuti fällan är skadade och de kan sammanföras igen om fångstmannen bedömer det som lämpligt.

Lidande vid jakt betecknas på följande sätt:

Vid skadskjutning under jakt ska en eftersökshund finnas på plats inom två timmar efter skottet. Därefter kan sökandet ta timmar till dagar, innan det skadade viltet hittas och tas av daga. Tyvärr så sker det allt för ofta att sökandet avbryts och djuret lämnas att självdö i skogen.

Lidande i samband med jakt, handlar i huvudsak om fysiskt lidande i form av skador som djuren utsätts för från vapen hundar mm.

Lidande i fällor handlar om att djuren har det långtråkigt i en bur, med andra ord så borde alla djurparker åtalas då de enligt Naturvårdsverkets synsätt låter djuren lida i burarna.

Kontentan av resonemanget blir följande:

Om Naturvårdsverkets intention är att förhindra djurs lidande och avser att följa jaktlagens 27§, så borde all jakt med vapen och hundar förbjudas. Då denna jaktform skapar en nivå av lidande som är astronomisk i förhållande till det lidande som djuren utsätts för i en fälla.

Vid en skadeskjutning i en fälla så handlar det om en mantelrörelse innan nästa kula sitter i huvudet på djuret, detta sker på 3-30 sekunder och därefter så är lidandet över för djuret.

Vid jakt behöver man inte börja leta efter ett skadeskjutet djur förrän det gått två timmar vilket motsvarar 7200 sekunder, sedan är det högst oklart hur många timmar/dagar/veckor det tar innan lidandet är över för djuret i fråga, enbart första dygnet lider djuret i 86 400 sekunder.

Som sagts tidigare så är skillnaden i lidande astronomisk, och då är det högst förvånande att Naturvårdsverket motarbetar den jaktform som är den mest humana ur djurens perspektiv.

Det bör också tilläggas att skadeskjutningar i fällor är ytterst ovanligt, så i de flesta fall så finns det inget lidande alls fram till ögonblicket där djuren tas av daga.

Under de 20 år som vi tillverkat fällor, så har det vid ett enda tillfälle kommit till min kännedom att ett djur har skadeskjutits i våra fällor.

Man ska hålla i minnet att vi talar om en art av skadedjur, där jägarkåren har misslyckats med att minska stammen till en acceptabel nivå, så nu är fällor den enda humana lösningen som återstår.

Personlig kommentar:

Tycker inte ni som just läst dessa rader, att det är något i logiken som haltar kraftigt.

Varför skapas det omöjliga regler för fällor, när det är jakt som står för det verkliga lidandet.

Om diskussionen om djurens välbefinnande verkligen ska tas på allvar så bör Naturvårdsverket se över alla jaktformer och testa dessa vetenskapligt emot varandra, sedan kan NV förbjuda de jaktmetoder som orsakar mest lidande och det kommer till 100% att vara jakt med vapen och hundar.

Jag kan redan nu säga att ett sådant jämförande test aldrig kommer ligga på någon dagordning då bråket om fällorna handlar om helt andra saker än djurs lidande, förklaringen ligger i den kick som en del personer får av att döda en annan individ och denna kick infinner sig inte vid avlivning i fällor.

Överklagan Del 2.

Denna del av överklagan är inget annat än tragisk.

Om den ansvariga handläggaren låtit mig läsa handlingarna innan beslutet skickades ut till alla remissinstanser, så skulle dessa sakfel varit ändrade på några minuter.

Nu blev det en prestigefråga i stället, där sakfelen signalerar att de ansvariga vid NV inte har klart för sig vad det är de handlägger, och ej heller besitter den sakkunskap som krävs i dessa frågor.

Frågor av det här slaget känns minst sagt tröstlöst att behöva lägga tid på, vilket innebär att nu ska jag och ett antal jurister involveras bara för att en enskild handläggare inte vill ändra rena sakfel.

I Bil. 9 är mitt brev till verket och Bil. 10 är verkets svar.

I svaret anser verket att fel företagsnamn och felaktiga tecken saknar betydelse.

Inte ens bortglömda detaljer i konstruktionen, som dessutom är av avgörande betydelse för fällans funktion behöver ändras.

Ändringarna som vi bad Naturvårdsverket göra är följande.

1. Självklart så vill man att det ska stå rätt företagsnamn i beslutet.

Vi bytte till Lotin AB i augusti 2010 och verket har fått en mängd dokument från företaget under denna tid, så det var utom allt tvivel för handläggaren att det var Lotin AB som var det gällande företagsnamnet.

2. Bökluckan finns beskriven i ansökan och satt i fällorna som SVA testade. Bil. 7 sid. 1

Detta gillar fungerar så att man lägger lite mat under luckan och en större mängd ovanpå, när sedan vildsvinen börjar äta så hinner alla svin gå in och fällan stänger först när någon av dem lyfter på bökluckan för att ta de sista matbitarna.

Hur verket kan ha uppfattningen att bökluckan saknar betydelse i typgodkännandet är svårbegripligt, särskilt med tanke på att lösningen är en innovation av undertecknad som inte finns beskriven i några tidigare typgodkännanden.

3. Att ta bort ett danskt ö (Ø).

Detta tecken kan verka ovidkommande för en lekman och det kan man ha förståelse för, men för en fackman betyder detta tecken att något är cirkulärt.

Fällorna som det handlar om har sedan början tillverkats med runda och fyrkantiga ventilationshål. Se Bil. 5 sid 9.

Det var överenskommet med handläggaren att hålens form inte skulle vara definierad, utan enbart hålens min/max mått skulle sättas ut, vilket sattes till 6-13mm.

Verkets tjänstemän har i en rad olika sammanhang deklarerat att absolut inga förändringar av konstruktionen tillåts utan att ett nytt test för typgodkännande genomförts, och då är det ganska så självklart att man blir noggrann när det kommer till detaljer av det här slaget.

Lotin AB lånar i dagsläget de klusterverktyg som stansar fällornas ventilations hål, och företaget har för avsikt att köpa in egna verktyg med hexagonala hålmönster i stället för runda och fyrkantiga.

De planerade verktygen kommer öka ventilationen i fällan ytterligare, och då vill vi inte bli hindrade av en handläggare som skriver ett danskt ö utan att ha en aning om vad detta tecken betyder.

Som information kan nämnas att klusterverktygen som gör dessa hål kostar 20-50 000 kr/st, ska sedan verket kräva ett nytt test för att hålets form är ändrad så är det 150 000 kr/djurart, så nog finns det fog för att rätta till sakfelen innan handläggarens misstag orsakar kostnader i sexsiffriga belopp.

4. Gillrens placering inuti fällan.

Avståndet från väggen till hänggillret skulle vara minst 20 cm, detta är antagligen en gammal regel som kommer från vissa modeller av rävfällor där det var möjligt att komma åt betet utifrån.

Från vår sida var det mest en formsak att inte ta med information som är helt ointressant, då väggarnas perforering är maximalt 13 mm och det finns inga djur som kan påverka gillret eller betet från utsidan.

Så betet kan ligga dikt an mot väggen, utan att det föreligger någon risk för att djuret kan skada sig.

Däremot så blir det desto mer problematiskt när verket skriver att de övriga gillren ska vara 20 cm från väggarna, och fällan är inlämnad och testad med alla övriga giller fästa i väggarna vilket också framgår av vår ansökan om typgodkännande. Se vår beskrivning av giller i Bil. 7 sid 1

Vad det gäller hänggillrets placering så är det inget att slösa Förvaltningsrättens tid på.

Däremot så måste de övriga gillren inklusive bökluckan, beskrivas på ett sätt som stämmer överrens med ansökan och det sätt som de testades och numera används.

Att verket krånglar med dessa frågor, visar närmast på bristande intresse och kompetens i sakfrågan.

Med vänliga Hälsningar Lars-Olof Lundgren Lotin AB
